

KOPIE

Nummer van het vonnis: 639

Nummer van het parket:

Nummer van het repertorium: 640

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, bij wie zich voegde als burgerlijke partij bij akte van 30 maart 2004 voor _____, onderzoeksrechter te Brugge:

1220

_____, geboren te _____ op _____, en zijn echtgenote

1221

_____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____,

die hun burgerlijke partijstelling handhaven met een eis gericht tegen de gedaagde zoals uiteengezet in de ter terechtzitting van 12 december 2006 neergelegde aangepaste nota burgerlijke partijstelling.

beiden vertegenwoordigd door meester _____, adv. te _____

tegen:

1222

_____, geboren te _____ op _____, wonende te _____;

vertegenwoordigd door meester _____, adv. te _____

gedaagd om:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 9° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

door op het terrein, gelegen te
, ten kadaster gekend onder
en
, in eigendom toebehorende aan , geboren te
op , wonende te ,
8 verlichtingspalen welke tennisterreinen 1, 2 en 3
verlichten en 2 verlichtingsarmaturen die werden bevestigd
aan verlichtingspalen die tennisterreinen 4 en 5 verlichten
te plaatsen,
te op 15 maart 2004;

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gelet op het tussenvonniss van deze Rechtbank en kamer dd. 23
mei 2006;

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging;

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in
openbare terechtzitting;

BEOORDELING

De voornaamste feitelijke gegevens en voorgaanden werden sa-
mengevat in het tussenvonniss van 23 mei 2006.

Ter zitting van 12 december 2006 werd de zaak volledig herno-
men, gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel en par-
tijten verklaarden bij monde van hun raadsliden dat zij alle
voorgaande conclusies en stukken hernemen voor de anders sa-
mengestelde zetel.

Beklaagde wordt vervolgd om te , vanaf 15
maart 2004 tot 05 april 2005 zonder voorafgaandelijke steden-
bouwkundige vergunning, op het nader beschreven terrein te
hebben uitgevoerd en in stand gehouden:

- 8 verlichtingspalen opgericht die de tennisterreinen 1, 2
en 3 verlichten;
- 2 verlichtingsarmaturen die werden bevestigd aan verlich-
tingspalen die de tennisterreinen 4 en 5 verlichten.

Uit de politionele vaststellingen blijkt dat er zich op het terrein in totaal (onvergunde) 19 verlichtingspalen bevinden, met in totaal 20 lichtpunten (één paal is voorzien van twee lichtpunten) (confer het proces-verbaal van Commissaris de dato 10 augustus 2004).

In de strafbare periode werden er 10 nieuwe lichtpalen geplaatst rond de velden I, II en III, aangeduid met de nummers 1 tot en met 10 (geel) op de schets bijlage 5 bij het proces-verbaal ; zie ook processtuk 109 in kapt 3, zijnde de 3° bijlage aan proces-verbaal nummer . De feiten dienen in die zin te worden heromschreven; het betreffen dezelfde feiten en beklagde had de gelegenheid om hierover verweer te voeren, aangezien de feiten uit het strafdossier blijken.

Deze feiten werden grotendeels toegegeven door beklagde, die echter spreekt over "negen lichtpunten" in plaats van 10. Deze verlichting werd aangebracht in maart 2004, waar er voorheen geen verlichting was rond de zo even gemelde tennisvelden.

Betrokkene beschikte niet over een bouwvergunning; gelet op de vele antecedenten en vroegere betwistingen, wist beklagde zeer goed dat hij de bijkomende lichtpunten niet mocht oprichten zonder vergunning.

De telastlegging, zoals heromschreven, komt bewezen voor.

Het betreft een ernstige, flagrante bouwovertreiding, waardoor beklagde blijk geeft van onverschilligheid en misprijzen ten aanzien van de vigerende reglementering. De bouwvergunning van 10 oktober 2005 regulariseert de bouwinbreuken niet, aangezien ze uitdrukkelijk voorziet in de onverwijld verwijdering van de oude verlichting rond de vijf tennisterreinen.

Beklagde werd reeds veroordeeld voor soortgelijke feiten, zodat een fikse geldboete aangewezen is opdat hij zich eindelijk zou onthouden van verdere recidive.

Aan de burgerlijke partij wordt een schadevergoeding van 1.239,47 euro *ex aequo et bono* toegekend, meer de intresten en kosten zoals verder bepaald.

Met betrekking tot de herstellvorderingen voert beklagde aan dat de oude lichtinstallatie volledig verwijderd werd (besluiten van 21 maart 2006), bevestigd op 12 december 2006.

Dit gegeven wordt niet tegengesproken door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (confer het bericht van 09 oktober 2006), noch door de burgerlijke partij, die in haar nota van 12 december 2006 zelfs bevestigt dat er rond de terreinen 1, 2 en 3 nieuwe verlichting aangebracht werd (zie p. 4 van de conclusie), welke evenwel niet conform is aan de bouwvergunning (aangelegenheid die niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig strafproces).

Het past aldus om de herstellvorderingen af te wijzen als ongegrond, wegens zonder voorwerp.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2, 40, 100 van het Strafwetboek;
1382, 1383 van het Burgerlijk Wetboek;
367 van het Wetboek van Strafvordering;
44 en 45 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;
1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;
2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
en de hiervoor vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Heromschrijft de tenlastelegging als volgt:

" te , vanaf 15 maart 2004 tot 05 april 2005,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 9° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

Door op het terrein, gelegen te , ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan , 10 lichtpalen geplaatst te hebben rond de tenniseelden 1, 2 en 3, aangeduid met de nummers 1 tot en met 10 (geel) op de schets bijlage 5 bij het proces-verbaal (stuk 85/9) en aangeduid met de nummers 1 tot en met 10 op processtuk 109 in kapt 3, zijnde de 3° bijlage aan proces-verbaal nummer "

Verklaart de heromschreven tenlastelegging bewezen in hoofde van gedaagde en veroordeelt hem tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO alsook tot het betalen van de gedingskosten begroot op 68,26 euro en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op 1.100,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimen = 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt , bovendien om aan en , te betalen het bedrag van 1.239,47 euro, meer de vergoedende intrest op dit bedrag aan de wettelijke rentevoet vanaf 15 maart 2004 tot heden, de gerechtelijke intrest vanaf heden en de kosten.

Wijst de herstellvorderingen af als ongegrond.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dertien maart tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

, alleenrechtsprekend Rechter;

, eerste substituut- procureur des Konings;

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,